

ingenlunde godtgjort, at Rentefoden virkelig er gaaet saaledes ned, som det ærede Medlem gif ud fra. Men selv om det var Tilfældet, mener jeg, at vi ikke have nogen som helst Sikkerhed for, at det vilde vedblive. Det er meget muligt, at vi om forholdsvis kort Tid allerede igen staa over for en højere Rentefod. I de sidste 20 Aar har Rentefoden været meget springende; der har været Perioder, hvor den har været særdeles lav, derefter er den atter gaaet op, nu ere vi igen i en Bølgedal, men ingen kan give os Sikkerhed for, at dette vil vare saa overordentlig længe. Men det forekommer mig, at det, som maa være Grundprincippet her, er, at vi overlade disse Forhold til sig selv, at vi paa dette Omraade fastholde det Frihedsprincip, som dette Ting ellers plejer at holde saa højt. Naar derfor den sidste ærede Taler udtalte sig for nu at nedsætte den løvbundne Rentefod fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt., saa tilstaar jeg, at det har forundret mig, at dette Forslag er kommet fra den Side. I 1855 var man endnu ikke kommen videre i liberal Opfattelse, end at man kun frigaav Rentefoden, hvor Midlerne ikke vare anbragte i faste Ejendomme, medens man derimod fastholdt den løvbundne Rentefod for de Midler, der anbragtes ved Ublaas i faste Ejendomme. At man nu 40 Aar efter vil blive staaende paa dette antiferede Standpunkt, forbauser mig, men jeg tror, at det gaar hermed, som den højtærede Minister sagde om det foreliggende Lovforslag, at Bestræbelserne i den Henseende ville vise sig ganske forfejlede og netop føre til det ganske modsatte Resultat af det, man tilsigter. Jeg er temmelig sikker paa, at ehvert Forsøg paa kunstig at trykke Renten lavere ned, end selve Omstændighedsforholdene føre med sig, kun vil føre til, at Kapitalerne søge bort fra vort Marked, og at det bliver vanskeliggere at faa de Aaan paa billige Billaar, som man søger at opnaa. Jeg holder paa, at man i dette Forhold som overhovedet i de økonomiske Forhold saa vidt muligt skal overlade Udviklingen til sig selv og ikke ved kunstige Midler tage Parti for den ene eller den anden økonomisk interesserede, at man ikke skal benytte Statsmagten til at skaffe den ene Fordel paa den andens Bekostning. Jeg er absolut imod det foreliggende Lovforslag, og efter den Udtalelse, der er kommen fra den højtærede Minister, tør det vel ogsaa forventes, at det ikke bliver til Lov.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg ønsker blot, inden Debatten gaar videre, at gøre en Bemærkning angaaende nogle Udtalelser, som ere fremkomne. Det er den,

at jeg aldeles ikke har udtalt mig om min Stilling til en Bestemmelse, der gif ud paa at bemyndige Overformynderviet til at gaa uden for de 4 pCt., jeg har aldeles ikke udtalt mig derom; thi en saadan Bestemmelse indeholdes jo ikke i dette Lovforslag. Der er ikke en eneste Paragraf i dette Lovforslag, som indeholder noget saadant. Jeg vil derfor paa Forhaand værgge mig imod, at jeg skulde have udtalt noget i saa Henseende.

En anden Bemærkning vil jeg gøre for ligeledes at undgaa mulige Misforstaaelser under den følgende Debat, og det er den, at det ingenlunde er Lovgivningens Regel, og det er noget, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ved ligesaa vel som enhver anden Forretningsmand, at de umyndiges Midler ubetinget skulle anbringes i Ublaas i faste Ejendomme; de kunne ogsaa anbringes i Kreditforeningsobligationer, for saa vidt disse Foreninger have Indenrigsministerens Stadfæstelse. Det er jo en Bestemmelse, som allerede indeholdes i Loven af 20de Juni 1850, og det er en Bestemmelse, som siden da er bleven anvendt ikke saa lidt, og en Bestemmelse, som jeg tror, de paagældende Kreditforeninger sætte meget betydelig Pris paa. Jeg holder mig temmelig overbevist om, at Kreditforeningerne meget vilde frabede sig, at denne Bestemmelse blev ophævet, saaledes at det blev forbudt at anvende umyndiges Midler ved Indtøb af Kreditforeningsobligationer.

Blen: Jeg beklager meget den Stilling, den højtærede Minister indtager til dette Lovforslag, endstønt hans sidste Udtalelser ganske vist modererede lidt paa de første. Naar jeg nemlig ser paa det sidste Regnskab, som er aflagt for Overformynderviet, ser jeg, at der er indtøbt for 5 Mill. Kr. $3\frac{1}{2}$ pCt.s rentebærende Obligationer under Overformynderviets Maske og under de Midler, som staa under denne Institutions Forvaltning. Men naar saa er, forstaar jeg ikke rigtigt, hvorledes det hænger sammen. Hvis Overformynderviets Bestyrelse nu kan anbringe Penge til $3\frac{1}{2}$ pCt., hvad de dog vistnok maa kunne, siden de have indkøbt $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer til 5 Mill. Kr., saa maa de ogsaa have Lov til at gøre det. Ellers ser jeg ikke, hvorledes de kunne aflægge Regnskab Aar efter Aar, hvorpaa der findes flere Mill. anbragte til $3\frac{1}{2}$ pCt. Søvrigt forekommer det mig noget underligt, at den højtærede Justitsminister kunde udtale sig saaledes, og at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kunde sige, at dette var i højeste Grad uretfærdigt, fordi man derved vilde tage fra de